

Abstrakt (česky)

Tato dizertační práce z oblasti německé literární vědy se zabývá úlohou, identitou a charakteristickými rysy východoněmecké divadelní literatury. Studie pojednává o fenoménu autonomie dramatických textů napsaných Peterem Hacksem a Heinerem Müllerem v 60. a 70. letech dvacátého století v NDR. Teoretické pozadí výzkumu sestává mimo jiné z krátkého úvodu do konceptů vyvinutých Kennethem Burkem (zejména jeho *New Rhetoric*), Raymondem Williamsem (včetně jeho kulturního materialismu), stejně jako Maxem Horkheimerem a Theodorem Adornem (kritická teorie). Dizertační práce se dále zabývá konceptem metateatru a také pojednává o prvcích metadramatu ve vybraných hrách. Symbolickými hranicemi výzkumu jsou stavba Berlínské zdi v roce 1961 a expatriace německého básníka a skladatele Wolfa Biermanna v roce 1976. Analýza konkrétních strategií ukazuje, že Hacksovy a Müllerovy divadelní skladby se vztahují jak k evropské literární tradici, tak k (východo)německému socialistickému projektu.